

128. Bijbelstudie over YESHUA ישוע versus נגד YAHSHUA יהשע

De laatste tijd is er veel controverse over de vraag welke Hebreeuwse naam de Naam boven alle namen is: Yeshua of Yahshua? Weet u, toen ik ruim 23 jaar geleden als één van de eersten hier in Nederland begon de naam Yeshua bekend te maken heb ik ontzettend veel tegenstand ervaren omdat die naam hier toen nog volstrekt onbekend was. Men kende in de kerken alleen Jezus en zodra je er met een andere naam aankwam, werd daar heel afwijzend op gereageerd. Op zich eigenlijk wel begrijpelijk als men bedenkt dat de Hebreeuwse naam van de Messias sinds de vierde eeuw, waarin de Kerk zich van haar Joodse roots heeft ontdaan, doelbewust in de vergeethoek werd gestopt en officieel werd vervangen door de uit het Grieks afkomstige variant Jezus, die oorspronkelijk alleen bedoeld was voor de Griekssprekende gelovigen. Ik heb er toen een bijbelstudie over geschreven die ik u graag van harte wil aanbevelen om weer even door te nemen omdat de huidige studie nr. 128 over Yeshua versus Yahshua min of meer als vervolg op de studie nr. 2 over de naam Yeshua gezien kan worden. Ik ben ontzettend blij dat er in de afgelopen jaren door de kerken heen de belangstelling zowel voor het land en volk Israël als de Joodse identiteit van de Messias en Zijn Gemeente steeds meer aan het toenemen is en dat er ook een duidelijke groei zichtbaar is in de messiaanse beweging wereldwijd en natuurlijk ook hier in Nederland. Talrijke christenen zijn zich er inmiddels van bewust, dat 'Jezus' niet de naam is die Hij van Zijn Vader heeft ontvangen en door de engel aan Yosef en Mir'yam is bekendgemaakt en waaronder Hij bij Zijn eigen volk bekend stond. Niet alleen door middel van o.a. mijn bijbelstudies, maar vooral ook door het Internet en in het bijzonder door de verspreiding van prachtige messiaanse muziek op YouTube is de naam Yeshua al lang niet meer onbekend onder de christenen en daar ben ik erg blij mee omdat ik zie dat één van mijn voornaamste doelen daarmee bereikt is. Helaas kom ik de laatste jaren echter steeds vaker eveneens op YouTube, maar vooral ook op Facebook en allerlei messiaanse internetpagina's en -fora verbasterde versies van de heilige Naam tegen zoals 'Yahshua', 'Yahushua' en zelfs 'Yahusha'. In het begin haalde ik daarbij mijn schouders op en dacht dat dit wellicht het gevolg van onwetendheid of onzorgvuldigheid was van mensen die het misschien wel goed bedoelen maar onvoldoende taalkundig onderlegd zijn. Ondertussen neemt de verspreiding van deze verkeerde benamingen wereldwijd hals over kop toe en wordt het steeds duidelijker dat dit aangestuurd wordt. Er zijn zelfs diverse Bijbels in omloop, 'Sacred Name Editions' genaamd, waarin de verkeerde naam 'Yahshua' consequent wordt gehanteerd. Omdat aan deze misleidende bijbeluitgaven toch wel gezag wordt toegekend werd het voor mij nu de hoogste tijd om mij daarin wat te verdiepen en uit te zoeken waar het precies vandaan komt. Het is namelijk helemaal niet zo goedbedoeld en onschuldig als het lijkt te zijn. Behalve de door het 'Sacred Name Movement' gecreëerde naam 'Yahshua', die zij in het Hebreeuws foutief met יהשע (yod-he-shin-alef) weergeven, is er ook nog de occulte variant 'Yahshuah' met een 'h' aan het eind, en in het Hebreeuwse schrift volstrekt foutief gespeld als יהשוה (yod-he-shin-vav-he). Deze variant is afkomstig uit de 'christelijke kabbala', een occulte kabbalistische traditie uit de tijd van de renaissance, toen een aantal christelijke bijbelgeleerden met de mystieke teksten uit de Joodse kabbala in aanraking kwamen en deze concepten begonnen te verenigen met christelijke mystieke denkbeelden. Het pentagrammaton יהשוה (yod-he-shin-vav-he), dat gebaseerd is op het tetragrammaton יהוה (yod-he-vav-he) met toevoeging van de ש shin, werd gevonden in de geschriften van de Duitse Jezuïet Athanasius Kircher (1602-1680), die als één van de eersten de Egyptische hiërogliefen ontcijferde en de grammatica van die taal publiceerde en de eveneens uit Duitsland afkomstige edelman, alchemist en esoterist Johann Baptist Großschedel (1577-1630) en andere esoterische bronnen uit de renaissance. De vijf Hebreeuwse letters van dit kunstmatig samengestelde pentagrammaton plaatste men op de vijf

punten van een mystiek pentagram met de letter ש shin op de bovenste punt van de ster. Dit idee werd in occulte kringen overgeleverd tot de moderne tijd en komt men sinds het einde van de 19^e eeuw ook tegen bij o.a. de Rozenkruizers. Zij hanteren echter de uitspraak Yeheshuah. In elk geval zijn beide versies ronduit occult en worden sowieso niet vanuit de Hebreeuwse Bijbel en ook niet vanuit archeologische opgravingen bevestigd. Daar houden we ons dus ook verder niet mee bezig. De eerder genoemde versie 'Yahshua' zonder sluit-'h', afkomstig uit de 'Sacred Name Movement', zullen we echter wel nader onder de loep nemen omdat de aanhangers van deze beweging namelijk onwaarheden vertellen over hen die de naam 'Yeshua' gebruiken. Zij beweren dat deze uitspraak het resultaat zou zijn van een Joods complot om de echte naam van de Mashiach te verbergen, wat juist andersom is! Zij beschuldigen ons, die Hem 'Yeshua' noemen, ervan dat wij daarmee het Joodse complot in stand zouden houden. Maar dat is nog niet alles. Tegelijkertijd beweren zij ook nog, dat de naam 'Jezus' in werkelijkheid een heidense verbastering zou zijn die gerelateerd is aan de naam Zeus. Voordat we de herkomst van de naam 'Yahshua' gaan onderzoeken wil ik daarom eerst deze leugen gaan ontkrachten.

Jezus en Zeus

Op diverse internetfora worden heftige discussies gevoerd omdat er door sommigen heel stellig wordt beweerd, dat de Naam 'Jezus' door de vroege kerk zou zijn gecreëerd in een poging om eer te geven aan de Griekse afgod Zeus terwijl opzettelijk de zogenaamde 'echte naam' van de Messias, die volgens hen 'Yahshua' zou zijn, gecensureerd is. Zij beweren, dat als je de naam Jezus aanroept, je dan in werkelijkheid Zeus aanroept. Dit is een belachelijk verdichtsel, verzonnen door zogenaamde 'deskundigen' die weinig tot niets over de Bijbel en taalkunde weten. Waar komt die zogenaamde link tussen de namen Jezus (Grieks: Ἰησους) en Zeus (Grieks: Ζευς) toch vandaan? Wel, volgens de inmiddels overleden auteur van de 'Holy Name Bible', A. B. Traina, zou de naam 'Yahshua' door de vroege kerk vervangen zijn door 'Jezus' ofwel 'I-Zeus', hetgeen volgens hem "Heil Zeus!" zou betekenen. Met deze bewering heeft de heer Traina twee complete fabels neergezet als een feit. Ten eerste klopt de naam Yahshua al niet, maar daar ga ik straks nog uitgebreid op in, en ten tweede is er geen enkel verband tussen de naam Ἰησους Iēsous en de naam Ζευς Zeus, absoluut niets! In het Grieks lijken deze twee namen helemaal niet op elkaar! Beide namen hebben twee totaal verschillende spellingen en totaal verschillende uitspraken. De eerste letter van Zeus, de Z zeta, wordt uitgesproken als 'dz' of 'zd' en de εῦ als 'eeuw' terwijl de beide sigma's in Iēsous, de σ en de ς, gewoon worden uitgesproken als een 's' en de οῦ als 'oe'. Desondanks gaan zij zelfs zo ver te beweren, dat, omdat de Naam Jezus op dezelfde letter ς sigma eindigt als de naam Zeus, er sprake zou zijn van een heidens verband tussen beide namen. Dit slaat uiteraard nergens op, want dat zou hetzelfde zijn als te zeggen dat alle Griekse mannelijke zelfstandige naamwoorden die op de toegevoegde sluit-sigma eindigen op de een of andere manier gerelateerd zouden zijn aan de afgod Zeus. Dat is natuurlijk volstrekte onzin zoals duidelijk blijkt uit Johannes 1:1, waar zowel Λογος logos [woord] als Θεος Theos [G'd] als mannelijke zelfstandige naamwoorden eindigen met een sluit-sigma. De sluit-sigma (ς) wordt in de Griekse vertaling vaak aan de Hebreeuwse mannelijke persoonsnamen toegevoegd, d.w.z. יהודה Yehuda [Juda] wordt Ιουδας Ioudas [Judas]. Andere bekende voorbeelden zijn Zacharias, Jeremias, Jonas, Mattathias en Elias. Griekse zelfstandige naamwoorden en namen hebben bijna altijd naamvallen en daarom wordt de sigma (ς) toegevoegd aan het eind van het woord om daarmee aan te geven dat de naam in de mannelijke vorm is en om hem verbuigbaar te maken. Bovendien gaat de stelling van een occult verband tussen de namen Jezus en Zeus door middel van de sluit-sigma sowieso al niet op als de naam 'Iēsous' in de genitiefvorm wordt weergegeven, dat wil zeggen in de tweede naamval. Dan wordt de sluit-sigma namelijk weggelaten en staat er gewoon 'Iēsou'. Betekent dit dan, dat met het weghalen van de sluit-sigma ook de heidense verbinding met Zeus is weggehaald? Nee, natuurlijk niet, want een soortgelijke weglating van de sluit-sigma gebeurt namelijk ook bij de naam Zeus zelf in Handelingen 14:12, en dat niet alleen: de hele naam Ζευς Zeus verandert in dit tekstverband in Δία Dia. Het is dus echt belachelijk om te beweren dat onze Messias connecties zou hebben met de heidense afgod Zeus, maar het is ronduit beschamend dat er zo veel mensen zijn die dat ook nog gaan geloven. Dit getuigt helaas van

een serieus gebrek aan talen- en bijbelkennis. De etymologie van 'Jezus' is vrij simpel, want wij weten waar de naam Ἰησους Iēsous [Jezus] vandaan komt: van de Joodse Septuaginta, dat is de Griekse vertaling van de Hebreeuwse Bijbel, die door 70 rabbijnen werd samengesteld voor de Griekstalige Joden in Egypte. In deze pre-christelijke Septuaginta zien wij de Griekse vorm Ἰησους Iēsous reeds in de titel van het boek Jozua. Dit is een bewijs dat Iēsous geen connectie met de heidense afgod Zeus heeft. Met andere woorden, Ἰησους Iēsous was niet één of andere latere heidense verbastering van de heilige naam van onze Mashiach, maar zijn officiële Griekse variant in de Joodse vertaling van ruim twee eeuwen vóór Zijn geboorte evenals in meer dan 5000 Griekse manuscripten van het Nieuwe Testament. Maar hoe kregen zij van de Hebreeuwse יהושוע Y'hoshua (Strong-nummer H3091) een Griekse Ἰησους Iēsous (Strong-nummer G2424)? Deze beide vormen hebben weinig overeenkomsten. Iemand die de Bijbel in het Hebreeuws leest, weet echter, dat de naam יהושוע Y'hoshua soms ook in zijn verkorte vorm verschijnt: ישוע Yeshua (Strong-nummer 3442), zoals Jan een afkorting is van Johannes en Jaap van Jacob. Zo komen wij in נחמיה N'chem'ya [Nehemia] 8:17 bijvoorbeeld בן־נון ישוע Yeshua Bin-Nun tegen. In de Nederlandse bijbels valt dit niet op, want daar staat het gewoon vertaald als Jozua, de zoon van Nun. Het is onder andere dit vers waarop de Griekse variant in de Septuaginta gebaseerd is. De Griekse Ἰησους Iēsous is dus eigenlijk een vertaling van de verkorte Hebreeuwse vorm Yeshua en niet rechtstreeks van de langere vorm Y'hoshua. Het vertaalproces van de Hebreeuwse naam 'Y'hoshua' naar de Nederlandse variant 'Jezus' gaat als volgt: Van יהושוע Y'hoshua naar ישוע Yeshua. Van het Hebreeuwse ישוע Yeshua naar het Griekse Ἰησους Iēsous. Vanuit het Grieks werd Ἰησους Iēsous in het Latijn getranscribeerd naar Iesus, en kwam ten slotte als Jezus in het Nederlands. Dat de Griekse variant Ἰησους Iēsous zo enorm afwijkt van de Hebreeuws-Aramese naam ישוע Yeshua komt door beperkingen die veroorzaakt worden door de verschillen tussen het Hebreeuwse en het Griekse schrift en dito uitspraak. Ten eerste beschikt de Griekse taal niet over een echte 'j'-medeklinker voor de yod, noch over een 'sj'-klank voor de letter shin en ga zo maar door. Daarom worden de י yod en de צירי tzere in het Grieks getranslitereerd met ἰ iota-ēta en de ש shin met een σ sigma gezien het feit dat er geen gelijksoortige letters in het Grieks bestaan. De ו vav wordt gevocaliseerd met de tweeklank ου omikron-upsilon omdat de upsilon alleen geen 'oe'-klank weergeeft. De ע ayin vervalt in zijn geheel omdat de regels die de Griekse grammatica beheersen, voorschrijven dat deze letter niet gevocaliseerd mag worden. Dit is te wijten aan het feit, dat het niet is toegestaan om mannelijke namen te laten eindigen met een klinker in de transcriptie van het Hebreeuws naar het Grieks. In plaats daarvan wordt de sluit-sigma toegevoegd in verband met de naamvallen. Dat is een grammaticale noodzaak om het woord verbuigbaar te maken. Rekening houdende met al deze beperkingen heb ik er geen enkele moeite mee dat een Griek Ἰησους Iēsous zegt en schrijft, want hij kan niet anders, maar Nederlandse christenen zijn geen Grieken en zij kunnen de naam Yeshua wel makkelijk uitspreken en zelfs in de Nederlandse spelling schrijven: 'Jesjoea'. En toch geven zij er massaal de voorkeur aan om de van het Grieks afgeleide en via het Latijn hier gekomen variant 'Jezus' te gebruiken. Maar dat is een verhaal apart. Waar het mij in het kader van deze studie om gaat, is dat ik in elk geval voldoende heb kunnen aantonen, dat er geen sprake kan zijn van een connectie met Zeus zoals de samensteller van de 'Holy Name Bible' beweerde.

In de Naam van de Vader

Messiasbelijdende Joden en gelovigen uit de volken die de Hebreeuwse naam van onze Messias niet als 'Yahshua' of 'Yahushua' uitspreken of schrijven, maar als 'Yeshua', worden door de aanhangers van het 'Sacred Name Movement' ervan beschuldigd, over te weinig onderscheidingsvermogen te beschikken. We hebben zojuist de etymologische geschiedenis van de naam van Jezus doorgenomen, die terug gaat naar de Hebreeuwse namen Y'hoshua en Yeshua, maar waar komt de onjuiste naamvorm Yahshua vandaan? Wel, ondanks het feit dat wij deze versie pas de laatste tijd regelmatig tegenkomen, is het bekend dat de naam 'Yahshua' reeds in de late jaren '30 werd gecreëerd door de 'Sacred Name Movement' [Heilige Naam Beweging], die uit de 'Zevende Dags Kerk van God' [Church of God, Seventh Day] voortkwam,

maar er is absoluut niets wat deze spelling ondersteund - helemaal niets! Volgens een artikel van L.D. Snow, een Sacred-Name-believer, waren John Briggs en Paul Penn in 1936 en 1937 de eersten die het uitspreken en het gebruik van de naam Yahshua bekleemtoonden, maar hoe Briggs en Penn aan deze verkeerde spelling zijn gekomen vermeldt hij daar niet bij. In de latere Sacred-Name-literatuur wordt als 'bewijs' voor deze naamgeving Johannes 5:43 aangehaald, waarin de Mashiah van Zichzelf zegt: *"Ik ben gekomen in de naam Mijns Vaders en gij neemt Mij niet aan; indien een ander komt in zijn eigen naam, die zult gij aannemen."* Hun redenering luidt derhalve als volgt: Hij kwam in Zijns Vaders Naam en daarom zou de Naam van Zijn Vader op de een of andere manier in Zijn eigen naam vertegenwoordigd moeten zijn. Vanuit het standpunt van de Sacred-Name-believers betekent dit dus concreet, dat 'Yah', de verkorte vorm van Yahwe of Yahuwa, in de naam van de Zoon opgenomen moet zijn. Zij zijn van mening dat degenen die niet 'Yahshua' zeggen, in wezen de naam van de Vader verwijderen uit de naam van G'ds Zoon en daarom geen ware volgelingen van 'Yahshua' zouden zijn. Dat is natuurlijk volstrekte onzin om meerdere redenen. Ten eerste heeft de Mashiah in dit vers niet gezegd, dat Zijn naam de naam van Mijn Vader zou bevatten. Hij zei helemaal niets over Zijn eigen naam. Hij zei alleen, dat Hij gekomen is in de Naam van Zijn Vader, hetgeen niets meer en niets minder betekent, dat Hij in opdracht en in de autoriteit van Zijn Vader gekomen is. Indien de verklaring van Yeshua daadwerkelijk zou betekenen, dat Zijn eigen naam de naam van Zijn Vader moest bevatten, dan zouden alle gelovigen niets 'in Zijn naam' kunnen doen, tenzij onze eigen persoonlijke naam de lettergreep 'Yah' bevat. Sterker nog: De Mashiah gaf ons zelf de opdracht, dat wij in Zijn naam wonderen en tekenen zullen doen, boze geesten zullen uitdrijven, zieken de handen opleggen en alles aan de Vader mogen vragen in Zijn naam. Volgens de redenering van deze beweging zou dat betekenen, dat onze persoonlijke namen niet alleen de naam van de Vader, maar ook de naam van de Zoon zouden moeten bevatten. De dwaasheid van deze interpretatie wordt nog duidelijker wanneer we dezelfde lijn van redenering zouden toegepassen op Johannes 14:25-26 waar de Mashiah zegt: *"Dit heb Ik tot u gesproken, terwijl Ik nog bij u verblijf; maar de Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in Mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb."* Betekent dit nu, dat de naam van G'ds Zoon vertegenwoordigd moet zijn in de naam van de Heilige Geest? Nee, natuurlijk niet! Wat Hij met de uitdrukking 'in Mijn naam' wilde zeggen, is dat de Heilige Geest op Zijn verzoek door de Vader gezonden zal worden. Kunt u mij nog volgen? Ik ga nog een stap verder, want als wij de bewering van de Sacred-Name-Beweging nader onder de loep nemen, dan stuiten we daarbij op nog meer problemen, want Moshe [Mozes], Aharon [Aäron], koning David en zijn zoon Sh'lomo [Salomo] en vele anderen kwamen volgens de Hebreeuwse geschriften ook in de naam van de Eeuwige, maar zij hadden geen 'Yah' (יה yod he) als een deel van hun namen. Aan de andere kant had Jozua in נְחֵמְיָה N'chem'ya [Nehemia] 8:17 wél precies dezelfde Hebreeuwse naam als onze Messias, namelijk: Yeshua! Maar betekent dit dan ook dat Jozua op dezelfde wijze in 'de naam van de Vader' gekomen is als de Mashiah? En hoe zit dat met al die andere in de Bijbel genoemde Israëlieten, die een deel van G'ds naam יהוה YHVH in hun eigen naam hadden? Bijvoorbeeld: Y'hoshafat [Josafat], Y'horam [Joram], Y'honatan [Jonathan], Y'ho'achaz [Joachaz], Y'hoyaqim [Jojakim], Y'hoyada [Jojada], Eliyahu [Elia], Chiz'qiyahu [Hizkia], Yeshayahu [Jesaja] en ga zomaar door. Ik herhaal mijn vraag die ik al bij het voorbeeld van Jozua stelde: zijn al deze mensen op dezelfde wijze gekomen in de Naam van de Vader waarin Yeshua kwam in Naam van Zijn Vader zoals de heren Briggs en Penn beweren op grond van Johannes 5:43? Ik denk dat ook zij inderdaad in opdracht van de Vader kwamen, maar niet op dezelfde wijze als de Zoon. Deze leerstelling berust dus op een onjuiste toepassing van Johannes 5:43 - waarin niet de naam, maar de macht en het gezag van de Vader bedoeld wordt. "In Zijn naam" betekent dus niets anders dan: "in Zijn autoriteit!" Aan de hand van het Nieuwe Testament wil ik u er verder nog op wijzen, dat de Joden in het eerste-eeuwse Judea inderdaad werden herkend en erkend door wie hun vader was, maar niet door de naam van de vader in die van de zoon te verwerken, maar daaraan te koppelen zoals o.a. uit Mattheüs 16:17 blijkt: *"Yeshua antwoordde en zeide: Zalig zijt gij, Shim'on Bar-Yona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, die in de hemelen is."* בַּר יוֹנָה Bar-Yona betekent in het Aramees: 'zoon van Jona'. Een aantal andere nieuwtestamentische van oorsprong Aramese persoonsnamen zijn: Barabbas = בַּר אַבְבָּא Bar-Abba [Zoon van de Vader],

Bartolomeüs = בר־תלמי Bar-Tolmai [Zoon van Tolmai], Barsabbas = בר־שבא Bar-Saba [zoon van Saba] en Bartimeüs = Bar-Timai [zoon van Timai]. Het woord בר bar betekent ‘zoon’ in het Aramees en in het Hebreeuws is dat בן ben. Daarom komen wij in de Hebreeuwse Geschriften namen tegen als: בן־אבינאדב Ben-Avinadav [zoon van Avinadav], בן־אוני Ben-Oni [zoon van mijn pijn], בן־גבר Ben-Gever [zoon van de man], בן־דקר Ben-Deqer [zoon van Deqer], בן־הדרד Ben-Hadad [zoon van Hadad], בן־זוחת Ben-Zochet [zoon van Zochet], בן־חסד Ben-Chesed [zoon van Chesed] en בן־חור Ben-Chur [zoon van Chur]. Met behulp van de vele aangehaalde voorbeelden uit het Aramees en Hebreeuws als leidraad kunnen we stellen, dat als het echt de bedoeling geweest zou zijn om de naam van Zijn Vader in Zijn eigen naam vertegenwoordigd te zien, dan zou het in elk geval geen ‘Yahshua’ zijn en ook geen ‘Yahushua’ en sowieso al geen ‘Yahusha’, wat men tegenwoordig ook vaak tegenkomt, maar veeleer ‘Yeshua Ben Elohim’ [Yeshua de Zoon van G’d]. En dat is nou precies hoe Hij in מתתיהו Matit’yahu [Mattheüs] 16:16 wordt genoemd: אתה הוּא המשיח בן־אלהים חיים Ata Hu haMashiach Ben-Elohim chayim! [Gij zijt de Mashiach, de Zoon van de levende G’d!]. Om terug te komen op Johannes 5:43 waarin G’d’s zoon gezegd heeft dat Hij gekomen is in de naam van Zijn Vader: Kent u Zijn naam? Weet u hoe onze hemelse Vader precies heet? Ik niet! Geen mens kan thans met zekerheid zeggen hoe die naam oorspronkelijk in het Hebreeuws werd uitgesproken. Waarom niet? Wel, daar heb ik een aparte bijbelstudie over geschreven: de Studie nr. 3, die u op mijn website kunt vinden. Hoe dan ook, niemand weet welke klinkers bij de medeklinkers horen. Yahwe, Yehova, Yahuwah en allerlei andere varianten zijn slechts gissingen. Toch zijn de diverse christelijke stromingen die deze benamingen hanteren van mening dat iedereen Hem ook op deze wijze zou moeten aanspreken. Ik vind van niet. Op dit punt sluit ik mij bij het mainstream Jodendom aan die het uitspreken van de Heilige Naam zorgvuldig vermijdt en Hem in plaats daarvan ‘de Eeuwige’ noemt, of haShem [de Naam] of wat nog beter is: Avinu Malkenu [onze Vader, onze Koning]. Yeshua zelf heeft ons geleerd om de Eeuwige aan te spreken met Avinu shebaShamayim [onze Vader die in de hemelen zijt], maar in Israël kent men hiervoor nog een ander argument vanuit het dagelijkse leven: Oosterse kinderen weten natuurlijk heel goed hoe hun vader heet, maar ze zullen hem nooit bij zijn naam aanspreken, want dat zou men respectloos vinden. In plaats daarvan noemen zij hem ‘Abba’ [‘Papa’ in het Hebreeuws] en zo wil ook onze hemelse Vader genoemd worden. Samenvattend kom ik in verband met de ontstaansgeschiedenis van de foutieve naam Yahshua tot de volgende conclusie. Ik neem aan, dat de bedenkers van deze naamvorm een paar ijverige mensen waren die totaal geen kennis hadden van Semitische talen en er gewoon van uitgingen, dat de naam van YHVH een meer zichtbaar deel moest zijn van die van Zijn Zoon en noemden Hem daarom Yahshua in plaats van Yeshua, maar nogmaals, er is totaal niets wat die theorie ondersteunt. De Hebreeuwse Bijbel vermeldt Yeshua en ook toen de Peshitta vertalers Zijn naam doorgaven in het Aramees, schreven zij eveneens Yeshua, met geen enkele aanwijzing naar Yah aan het begin van Zijn naam. De originele vorm van de naam Jezus is Yeshua en er bestaat geen enkele naam zoals Yahshua of Yahushua of iets wat daar maar op lijkt.

Hebreeuwse grammatica

Door de boven genoemde beweringen en misleidende leerstellingen zijn velen ten onrechte gaan geloven dat ‘Yahshua’ de oorspronkelijke Hebreeuwse naam voor de Messias is. Als Yahshua daadwerkelijk een Hebreeuwse naam zou zijn, dan zou het in het Hebreeuws moeten worden gespeld als יהושוע yod-he-shin-vav-ayin, maar deze naamvorm kan nergens worden gevonden in de Hebreeuwse Geschriften en voor zover ik weet ook niet in de buitenbijbelse Hebreeuwse literatuur. Wat u daar wél vindt is 218 keer de naam Y’hoshua (Strong-nummer H3091) die in het Hebreeuws is geschreven als יהושע (yod-he-vav-shin-ayin) of יהושוע (yod-he-vav-shin-vav-ayin), en 29 keer de verkorte vorm Yeshua (Strong-nummer H3442), die in het Hebreeuws geschreven is als ישוע (yod-shin-vav-ayin). De twee voornaamste hinderpalen voor de poging Zijn naam als ‘Yahshua’ te spellen en als zodanig uit te spreken in plaats van ‘Yeshua’, zijn het feit dat er geen letter ה he in de Hebreeuwse naam Yeshua staat alsook vanwege de Masoretische klinkertekens, נקודות n’qudot genaamd. Het ontbreken van de ה he

en de aanwezigheid van de צִירִי tzere onder de י yod van 'Yeshua' in de Hebreeuwse geschriften, toont al aan dat de eerste lettergreep niet als 'Yah', maar als 'Ye' gespelt en uitgesproken dient te worden. Dit geldt ook voor de Griekse klinker η ēta, die te vinden is in de getranslitererde Griekse weergave van Yeshua, Ἰησοῦς Iēsous en die eveneens niet als 'a' wordt uitgesproken. Velen gebruiken tegenwoordig ook de spelling Y'shua (zonder 'e') vanwege de veronderstelling dat deze vorm de verkorte versie zou zijn van Y'hoshua, maar dat is onjuist. Dat de 'e' in 'Y'hoshua' vervangen is door een apostrof klopt wel, want dat is een grammaticale noodzaak. Zodra de klemtoon in een Hebreeuws woord op de derde klinker valt - en dat is doorgaans het geval in de meervoudsvorm - dan verandert de eerste klinker in een sh'va, zoals bijvoorbeeld in sheqel = sh'qalim, gadol = g'dolim, melech = m'lachim, geveer = g'verim. Dat is dus ook van toepassing op het theophorische element יְהוֹ Y'ho waarmee Hebreeuwse namen vaak beginnen zoals onder andere Y'honatan [Jonathan], Y'hoyaqim [Jojakim], Y'horam [Joram] en Y'hoshafat [Josafat], maar dat is niet het geval bij theophorische element יְהוֹ Yahu waar sommige namen mee eindigen omdat de klemtoon daar juist op de 'a' ligt, zoals in Tzid'qiyahu, Atal'yahu, Yir'm'yahu, Matit'yahu, Y'shayahu, Yoshi'yahu en Chiz'qiyahu. Alleen om deze reden al is het volstrekt onmogelijk dat een naam met 'Yah' zou beginnen. De naam Yahshua druist dus in tegen elke logica en is duidelijk in strijd met de Hebreeuwse grammatica. Dat wordt zelfs extra bevattelijk als we de naam נָתָן Natan als voorbeeld kiezen, waarbij het theophorische element zowel aan het begin alsook aan het einde toegevoegd kan worden. Laat men de naam ermee eindigen, dan wordt het נְתַנְיָהוּ N'tanyahu, maar laat men de naam ermee beginnen, dan wordt het יְהוֹנָתָן Y'honatan. En zo heeft ook Y'hoshua [Jozua] de שׂוּא sh'va onder de י yod (dat zijn twee verticale puntjes, die een stomme 'e'-klank weergeven), maar de korte versie van Y'hoshua, Yeshua, heeft die niet. In plaats van de שׂוּא sh'va staat hier een צִירִי tzere onder de י yod, bestaande uit twee horizontale puntjes die een duidelijke 'e'-klank weergeven. Daarmee verandert niet alleen de lengte en de uitspraak van deze naam, maar ook de betekenis. In de bovengenoemde theophorische namen verwijst de eerste lettergreep naar de Eeuwige. Dat is ook het geval bij de lange vorm van deze naam: Y'hoshua betekent immers "YHVH is de Redder" ofwel "YHVH is de Verlosser". De korte vorm Yeshua verwijst echter niet naar YHVH, omdat Hij zelf is de Redder, de Verlosser is. Yeshu'a (Strong-nummer H3444), geschreven als יְשׁוּעָה (yod-shin-vav-ayin-he), met de klemtoon op de 'a', is een vrouwelijk zelfstandig naamwoord dat 'redding', 'verlossing' en 'heil' betekent en 78 keer voorkomt in de TeNaCH. Yeshua (Strong-nummer H3442), dat 29 keer in de Hebreeuwse Bijbel voorkomt en geschreven wordt als יְשׁוּעַ (yod-shin-vav-ayin), is een mannelijk zelfstandig naamwoord dat 'Redder', 'Verlosser' en 'Heiland' betekent. Interessant is daarom de woordspeling in מתְתִיבָהוּ Matit'yahu [Matthéüs] 1:21, waarin de engel tegen Yosef zegt: *"Zij zal een Zoon baren en gij zult Hem de naam Yeshua [Redder] geven, want Hij is het, die Zijn volk zal redden van hun zonden."* - In het Hebreeuws is dit:

וְהָיָא יְלִדְתָּ בֶן וְקָרָאתָ אֵת שְׁמוֹ יְשׁוּעָה כִּי הוּא יוֹשִׁיעַ אֶת עַמּוֹ מִחַטָּאתֵיהֶם:
 "V'hi yoleded Ben v'qarata et-sh'mo Yeshua ki hu yoshia et-amo mechatoteihem." Het in deze tekst gebruikte werkwoord redden is יוֹשִׁיעַ yoshia en dient dus ter ondersteuning van de naam יְשׁוּעַ Yeshua, die duidelijk gerelateerd is aan het woord יְשׁוּעָה yeshu'a [verlossing], dat 78 keer in de Hebreeuwse Bijbel voorkomt (Strong-nummer H3444), en aan יְשׁוּעַ yesha [redding of heil], dat 205 keer wordt gebruikt (Strong-nummer H3467). Dit komt in בְּרֵאשִׁית B'reshit [Genesis] 49:18 heel duidelijk naar voren: *"Op uw heil - יְשׁוּעָתְךָ Yeshuat'cha - wacht ik, o Eeuwige."* Het is dus absurd om erop aan te blijven dringen dat men de naam van onze Heiland als 'Yahshua' zou moeten spellen want het is gewoon een feit, dat niemand die het Hebreeuws of Aramees beheerst, serieus van mening is dat het op deze manier geschreven zou moeten worden. Zoals ik al eerder heb aangegeven wordt de lange vorm Y'hoshua in het Hebreeuws met een שׂוּא sh'va geschreven, die een stomme 'e'-klank weergeeft, en de korte vorm Yeshua schrijft men met een צִירִי tzere, die een gewone 'e'-klank vertolkt. In beide gevallen is er geen sprake van een פָּתַח patach onder de י yod, een klein streepje dat de 'a'-klank vocaliseert. In

sommige namen verandert de korte vorm van G'ds naam יה YAH in een יו Yo, bijvoorbeeld: Yah + chanan = Yochanan [Johannes] en niet 'Yah-chanan'. Yah + El = Yo'el [Joël] en niet 'Yah-el'. Ya'el is een meisjesnaam die daar niets mee te maken heeft. Begrijpt u wat ik bedoel? Een ding is zeker: De naam van onze Mashiach heeft altijd een צִירֵה tzere (e-klank) en géén פֶּתַח patach (a-klank) in de juiste Hebreeuwse vocalisatie. Zogenaamde 'deskundigen', die desondanks blijven proberen ons wijs te maken dat het 'Yahshua' zou moeten zijn, begrijpen niets van de fundamentele Hebreeuwse morfologie. De Yahshua of Yahushua fout komt dus voort uit inlegkunde en niet uit taalkunde. Geen serieuze Hebreeuwse geleerde zou ooit suggereren dat de naam van Moshe's opvolger niet Y'hoshua, maar Yahushua zou zijn, laat staan Yahusha. Als iemand ervan overtuigd is dat de kunstmatig gecreëerde naam Yahshua een bijbelse naam zou zijn, dan zou ik hem of haar willen adviseren zich in de Hebreeuwse teksten te verdiepen. Het zelf verzinnen en creëren van een Hebreeuws klinkende naam terwijl men de bestaande regels voor transliteratie en vocalisatie volledig negeert, getuigt niet echt van deskundigheid en schriftuurlijke nauwkeurigheid die men van oprechte bijbelleraars mag verwachten. De originele Hebreeuws-Aramese naam van de Mashiach is Yeshua, dat is de korte versie van Y'hoshua [Jozua]. De naam Yeshua verwijst in de Hebreeuwse geschriften in de eerste plaats naar de hogepriesters in de tijd na de Babylonische ballingschap die beiden eerst Y'hoshua genoemd werden (zie זְכַרְיָה Z'char'yah [Zacharia] 3:3) en daarna Yeshua (zie אֶזְרָא Ezra 3:2). Dus Yeshua's naam was niet ongebruikelijk, want zeker zes verschillende mannen hadden die naam in de TeNaCH: de zoon van Nun, de zoon van Y'hotzadaq, een priester in de tijd van David, een Leviet in de tijd van Chiz'qiyahu, het hoofd van het huis Levi na de terugkeer uit de ballingschap en de vader van een herbouwer van de stadsmuur in Jeruzalem. In נְחֵמְיָה N'chem'ya [Nehemia] 8:17 is de Hebreeuwse naam van Jozua voor 100% identiek aan de naam van de Mashiach: ישוע Yeshua! En dat terwijl Jozua doorgaans in de lange vorm יְהוֹשֻׁעַ Y'hoshua geschreven wordt. De korte vorm Yeshua bestond dus al honderden jaren voor de geboorte van de Messias en komt in de volgende teksten voor: 1 Kronieken 24:11, 2 Kronieken 31:15, Ezra 2:2, 2:6, 2:36, 2:40, 3:2, 3:8, 3:9, 4:3, 8:33, 10:18 alsook in Nehemia 3:19, 7:7, 7:11, 7:39, 7:43, 8:7, 8:17, 9:4, 9:5, 10:9, 11:26, 12:1, 12:8, 12:10, 12:24 en 12:26. Toch roept dat bij mij wel een paar vragen op: waarom hebben de Nederlandse vertalers de naam 'Yeshua' in die teksten weergegeven met 'Jesua', terwijl zij precies dezelfde naam in het Nieuwe Testament weergegeven met 'Jezus'? Het veel gehoorde argument dat ze het Oude Testament vanuit het Hebreeuws en het Nieuwe Testament vanuit het Grieks hebben vertaald gaat niet op, want in Handelingen 7:45 en Hebreeën 4:8, waarin over Jozua gesproken wordt, hebben zij net als in het Oude Testament de naam 'Jozua' gebruikt, terwijl hij hier in de Griekse grondtekst gewoon Ἰησοῦς Iēsous, dus 'Jezus' genoemd wordt zoals zijn Hebreeuwse naam ook in de Septuaginta consequent in het Grieks vertaald is. Men maakt hier dus duidelijk een onderscheid. In praktisch alle Nederlandse bijbelvertalingen worden dus voor één en dezelfde naam drie verschillende versies gebruikt: Jozua, Jesua en Jezus! In alle drie gevallen is hier sprake van een Israëliet, dus waarom schrijft men niet gewoon 'Yeshua' zoals het hoort? Vooral de versie Jesua in Ezra en Nehemia komt bij mij erg vreemd over. Waarom schrijft men die niet met de voor de hand liggende spelling 'Jesjoea' zoals dit wel gedaan is in de Nederlandse Tanach? Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat de bijbelvertalers óf heel bewust de Joodse Messias hebben vergriekst óf heel erg onzorgvuldig zijn omgegaan met de bijbelse namen en onvoldoende rekening hebben gehouden met het feit dat een naam in het Oosterse denken heel belangrijk is omdat de naam iets zegt over de persoon die hem draagt. Laat u dus niet in verwarring brengen betreffende de naam boven alle namen: Yeshua! *"En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden."* (מִפְּעֻלֹתָ Mif'alot [Handelingen] 4:12). Amen!